

Zawołaj mnie - człowiek którego kocham – Wiera Gran

Niech Ci nie będzie żal- nie wołaj mnie
Idź prosto w swoją dal- nie wołaj mnie
Niech Ci nie będzie wstyd
Gdy innej więcej szczęścia dasz
Tem łatwiej będzie nam - nie wołaj mnie
I winę na mnie zwał- nie wołaj mnie
Idź prosto na sam szczyt
A ludziom pokaż jasną twarz
Powiedz sobie trudno trzeba było
Usta zatnij - wiesz
Wyrzuć mnie z pamięci serca siłą
Tak jak ja spróbuje też
Niech ci nie będzie żal- nie wołaj mnie
I listy moje spal- nie wołaj mnie
Zniszcz każdy ślad i znak
I powiedz trudno los chciał tak
Słuchaj przecież wszystko może być
Gdybyś chory był albo zaczął pić
Gdybyś stracił wiarę w talent swój i swoją moc
Gdyby ktoś cie zdradził albo zwiódł
Gdybyś cierpiał krzywdy albo głód
I nie miał nic i został sam
Niech ci nie będzie żal- zawołaj mnie
Przez mrok i śnieg i dal- zawołaj mnie
Niech ci nie będzie wstyd
Że do mnie wracasz dolą złą
Zbierz w sercu całą moc- zawołaj mnie
Stań w oknie krzyknij w noc- zawołaj mnie
Stan w oknie krzyknij w świat
Tak jak się woła matkę swą
Gdzieś za siódmą górą siódmą rzeką
Znajdzie mnie Twój głos
Choćbym była nie wiem jak daleko
Nie wiem z kim i nie wiem gdzie
Jak cios- przeszyje serce dreszcz

Wołałeś mnie
Przybiegnę w noc i deszcz wołałeś mnie
Nim w oknie stanie świt
Znow będę tulić głowę Twą



Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych